

Den ærede Rigsdagsmand for Ringkjøbing Amts 3die Valgkreds (Madsen) spurgte, om Indenrigsministeriet kunde underkjennde de Bøgringer, der fra vedkommende Sogneforstanderskabs og Amtsråds Side maatte være gjorte ved at optage en Vej paa Regulativet. Ja, det antager jeg, og jeg troer ogsaa at vide, at det er sleet i forskjellige Tilfælde; men jeg skal strax tilføie, at det er en Sag, der yderst vanskelig og sjeldent kan skee. Sagen maa fremstilles yderst fuldstændigt og indlysende, for at Ministeriet skulde finde sig besejret til at underkjennde Beslutninger, der ere tagne af Autoriteter, som ere de lokale Forhold meget nærmere, og som maa antages meget lettere at kunne sætte sig ind i Sagen. — Den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 5te Valgkreds (S. M. Petersen) spurgte, om jeg kunde give noget almindeligt Svar paa, hvorvidt de Lodbøiere, over hvis Lodder der gik en gjennemgaaende Vej, som Sogneforstanderskabet vægrede sig ved at optage paa Regulativet, dog skulde være pligtige til at taale en stadig Færdsel derpaa? Det er mig umuligt, og jeg troer, at det overhovedet er umuligt at besvare dette Spørgsmaal i Almindelighed; Svaret maa beroe paa de faktiske Omstændigheder, paa hvorlænge offentlig Færdsel har fundet Sted paa en sliq Veistrækning, og paa andre faktiske Omstændigheder og Forhold, som maage afgjøres i hvert Tilfælde for sig, i Reglen ved Domstolenes Hjælp. — Med Hensyn til Lovudkastets § 1 troer jeg, at der kan være Spørgsmaal om at ordne Forholdet mellem flere Sogneforstanderskaber, naar en Vej af den her omhandlede Art ligger i flere Sogne, hvilket jo vistnok oftere kan være Tilfældet. En æret Taler har bemærket, at Slutningen af § 1 synes at gjøre Forstanderskabet til den eneste afgjørende Instants med Hensyn til det Spørgsmaal, om en Vej skulde henhøre under nærværende Lov eller ikke, men jeg antager, at Meningen er, at denne Afgjørelse, ligesom de andre, der træffes i Henhold til § 2, ifølge § 4 maa kunne indaales for Landvæsenkommissionen. Et andet Punkt, der vistnok trænger til nøie Overveielse, er, om der ved disse Sagers Behandling af Sogneforstanderskaberne og eventuelt af Landvæsenkommissionerne ikke tillige ofte vil opstaae Spørgsmaal om, hvem

der er kjørselsberettiget paa disse Veie. Det kan meget ofte være, at det er Andre end de Grundbesiddere, hvis Grunde støde til, og paa hvis Grunde Veiene oprindelig ere anlagte. Dette bliver et vanskelig Punkt for Sogneforstanderskaberne og Landvæsenkommissionerne at afgjøre, idet det naturligt synes at henhøre under Domstolene, og det bliver derfor vistnok nødvendigt at indføre en reserverende Bestemmelse om, at egentlige Retsspørgsmaal, navnlig naar de kunne gaae over til at blive Eiendoms-spørgsmaal, kun med Parternes Samtykke kunne afgjøres af de nævnte Autoriteter, men i andre Tilfælde maae henvises til Domstolene. — Det forekommer mig mindre nødvendigt, naar Forslagets § 4 foruden Landvæsenkommissionen endvidere foreslaaer endnu en Overinstants, nemlig Overlandvæsenkommissionen, thi jeg antager ikke, at de Sager, der kunne fremkomme ifølge dette Lovforslag, ville være af en saadan Betydning, at det i Reglen kan betale sig at bringe dem ind for Overlandvæsenkommissionerne, eller at det i hvert Fald bør tilstedes Appellanten at paasøre sin Modstander de mulige Omkostninger, der kunde skyde af en saadan Appel. — Endelig forekommer det mig, at Bestemmelsen i Lovudkastets § 6 kunde trænge til en yderligere og fuldstændigere Bearbejdelse, idet det navnlig vistnok kan være nødvendigt at træffe en tydeligere Bestemmelse om, paa hvad Maade den Veibestyrrelse, der udnævnes, skal, navnlig i Tilfælde af Modvillighed fra flere af de Vedligeholdelsespligtiges Side, faae Arbeidet udført. — Jeg skal saaledes slutte med at anbefale Forslaget til en yderligere Behandling her i Thinget.

**S. Pedersen:** Jeg maa være den høitæredede Indenrigsminister meget taknemlig for den særdeles velvillige og imødekommende Maade, hvorpaa han har modtaget Forslaget, idet han endog har anbefalet Thinget at paastynde det, for at det muligviis kunde blive fuldført; i alt Fald syntes jeg at kunne slutte af hans Uttringer, at han havde Haab om, at det allerede i indværende Session kunde blive fuldført fra Rigsdagen og blive ophøiet til Lov. Derimod er der unægtelig af den høit-